

Le zgòdą

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski

Muz.: Waław Kirkowski

Ò naszã drëszbã miéwóm jiwér
Co miru mô bëc nóm przikładã
Kò tej blós mòżna wéńc na niwë
Czënic dzëła z baro piãknym brzadã.

Ref. Bò do cze nóm pòtrëbné złoscë,
Kò leno òne są przeskòdã,
Bë jic wprzòdk z pòchwatã w gróscë
- Niechle wiedno tej më jesmë zgòdã.

Ò naszã zgòdã móm mëszlënié,
Czë mòże zlëdac wszedné bürze.
Czë bądze tëli w nas lubieniô,
Bë złosc znikwic, zgasëc wszelczé gòrze?!

Ref. Bò do cze nóm pòtrëbné złoscë,
Kò leno òne są przeskòdã,
Bë jic wprzòdk z pòchwatã w gróscë
- Niechle wiedno tej më jesmë zgòdã.
Niechle wiedno tej më jesmë zgòdã.

Tylko w zgodzie

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski

Muz.: Waław Kirkowski

O naszą przyjaźń czasami się martwię
Która winna być przykładem pokoju
Przecież tylko wówczas można wejść na poziomy
Dokonywać dzieł bardzo owocnych.

Ref. Bo na co nam są zwady
One tylko stają na przeszkodzie,
By iść naprzód z temperamentem w dłoni
Zatem trwajmy zawsze w zgodzie.

O zgodzie między nami często myślę,
Czy potrafi oprzeć się wszelakim burzom.
Czy pozostanie w nas tyle szacunku,
By odrzucić złość, stłamsić wszelki gniew?!

Ref. Bo na co nam są zwady...

tłum. z jęz.kasz. E. Pryczkowski